

SVĒTRĪTA ZVANI

Mineapoles - St. Paula
LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
VĒSTNESIS

Mācītāja Maija Cepure-Zemmels
2140 Orkla Drive
Golden Valley, MN 55427
Tāl. 763-546-8178

www.mndraudze.org
mndraudze@gmail.com

Diakone Milda Dauka
612-822-1855

BAZNĪCA un KANCELEJA
3152 - 17th Ave. So.
Minneapolis, MN 55407
Tāl. 612-722-4622
māc. 612-722-0174

2010. gads

JANVĀRIS

Nr.1

Bernhards Kasars

Daudz košu zvaigžņu mirgo mums.

Daudz košu zvaigžņu mirgo mums,
Kvēl viņu staros debesjums;
Par visām viena košāk mirdz,
Lai viņai pieder tava sirds!

Reiz katra zvaigzne tumsā krīt,
Kas var tās visas saskaitīt?
Bet viena aizvien košāk kvēl,
Tā mūžu mūžos staros vēl!

Tā gaišā Kristus zvaigzne, draugs,
Tās mirdzums brinišķīgs un jauks.
Nāc šodien viņas gaismā, nāc,
Un gaismas ceļu staigāt sāc!

Janvāra lasījums.

Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība. (Jņ.3:36)

Kad Vecgada vakarā pulkstenis nosit 12 un mēs cerībā uz laimīgu Jauno gadu saskandinām glāzes, mūsu praktiskajā dzīvē, mūsu apkārtnē jau nekas daudz nemainās. Un tomēr mūsu sirdis jūt, ka kaut kas būtisks ir mainījies - mēs esam spēruši soli pāri gadu sliekšnim un esam iegājuši jaunā gadā. Vecais gads ir pagājis. Tas ir aizgājis uz neatgriešanos. Ir iestājies kaut kas jauns.

Arī šajā Jāņa evaņģēlija tekstā ir runa par kādu soli, kas ieved mūs jaunā laika posmā, patiesībā jaunā ērā, kas stāv ārpus laika - mūžīgajā dzīvē. Un šis solis ir ticība Dēlam. Kas tic Dēlam, tam ir mūžīgā dzīvība. Nevīs kaut kad būs, bet ir jau tagad! Ar ticību mēs pārkāpjam to sliekšni, kas šķir laicīgo no mūžīgā, kas šķir dzīvību no nāves.

Ar ticību Dēlam mēs nonākam jaunā pasaulē, kur valda jaunas attiecības, jauni noteikumi, jauna kārtība. Ticēt Dēlam būtībā nav nekas cits, kā apzināti un no sirds pieņemt šos jaunos Mūžīgās valstības noteikumus, kuŗu nav daudz. Patiesībā ir tikai viens: mīlēt Dievu, savu Kungu, no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta un mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu.

It kā praktiski nekas nav mainījies. Mums tāpat no rīta jāceļas, jādara dienas darbi, jārupējas par daudzu citu pienākumu pildīšanu, tāpat mums jāstojas ar tiem cilvēkiem, kas mums nepatīk, kas mums dara pāri, varbūt mūs aizskaŗ... Un tomēr sirds jūt, ka kaut kas būtisks ir mainījies - mēs uz visām šīm lietām varam raudzīties no mūžības perspektīvas, sirdī ienāk tā valstība, kas nekad nebeidzas, sirdi piepilda mūžīgās dzīvības cerība, miers un prieks, bet pāri visam mīlestība, kas nāk no Dēla.

Mācītājs Pāvils Brūvers.

Dr. M.K. Gulbis no "Mūsu dievkalpojuma kārtības izpratne".

6. Ticības apliecība.

Ievada liturģijas beigās ir Ticības apliecība, ko liturģiskajā valodā apzīmējam ar latīņu vārdu "Credo" ("Es ticu!"). Mūsu dievkalpojumos lietojam vai nu Apustuļu ticības apliecību, vai arī Nīkajas ticības apliecību. Iepazīsimies ar abiem šiem dokumentiem.

Visbiežāk lietotā ir **Apustuļu ticības apliecība**. Kādā sanāksmē man reiz jautāja, kuŗā Bībeles grāmatā to varētu atrast? Bībelē pēc tās velti meklēsim. Tā tur nav uzrakstīta. Jāskatās vai nu Dziesmu grāmatā, vai Luteru "Mazajā Katechismā", vai arī kādā ticības mācības grāmatā.

Kā šī apliecība radās? Ir kāds stāsts, ka katrs Jēzus apustulis esot sacerējis vienu Apustuļu ticības apliecības frazi, bet tā ir leģenda bez vēsturiska pamatojuma. Apzīmējumu "Apustuļu ticības apliecība" mēs lietojam nevis tādēļ, ka paši apustuļi to būtu sarakstījuši, bet gan tādēļ, ka tā ir saskaņā ar apustulisko mācību. Katrai tās frazei var atrast attiecīgo pamatojumu Jaunajā Derībā.

Apustuļu ticības apliecība nav sacerēta kādā noteiktā vietā un laikā. Neviens to nav izdomājis, tā ir izveidojusies vairāku gadsimtu plūsmā. Tās pirmsākumus varam atrast jau Jaunajā Derībā - īsi, spontāni teikti apliecinājumu vārdi. Vispirms te jāmin apustuļa Pēteru skaid-

DIEVKALPOJUMI

Janvārī

- Svētdien, 3. - Otrā svētdiena pēc Ziemsvētkiem. *Jaungada* DIEVKALPOJUMS ar plkst.11:00 Svēto vakarēdienu un bērnu uzrunu *.
Pēc dievkalpojuma, sadraudzība Jauno gadu uzsākot un pārrunas par Latvijas Universitātes stipendiju fondu "Ceļamaize".
- Svētdien, 10. - Epifānijas laika pirmā svētdiena. Mūsu Kunga kristības.
plkst.11:00 *Zvaigznes dienas* DIEVKALPOJUMS;
viesu mācītājs Tālivaldis Šmits.
Pēc dievkalpojuma, sadraudzība ar Ārmisijai veltītu programmu.
- Svētdien, 17. - Epifānijas laika otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar pateicību Dievam par tautas pasargāšanu 1991. gada janvārī.
plkst.11:00 Pēc dievkalpojuma, sadraudzība.
- Svētdien, 24. - Epifānijas laika trešā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Pēc dievkalpojuma, sadraudzība un Māris Bergmanis runās par Latvijas Republikas starptautisko atzišanas notikumu.
plkst.11:00
- Svētdien, 31. - Epifānijas laika ceturtnā svētdiena.
plkst.11:00 DIEVKALPOJUMS un Draudzīgā aicinājuma atcere.
Pēc dievkalpojuma, mednieku-makšķernieku PUSDIENAS par labu Gaŗezeram.

Februārī

- Svētdien, 7. - Epifānijas laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un bērnu uzrunu *; sprediķo Āikāgas Ciānas draudzes mācītāja Gundega Puidze.
plkst.11:00

* pēc bērnu uzrunas, Lailas Švalbes vadītās svētdienas skolas nodarbības.

Draudzes KOPĒJU kalpošana.

- Svētdien, 3. janvārī - A. Švalbe, G. Luss.
Svētdien, 10. janvārī - M. Otto, L. Zoltnere.
Svētdien, 17. janvārī - V. Sviķis, G. Luss.
Svētdien, 24. janvārī - S. Pētersone, Ģ. Jātnieks.
Svētdien, 31. janvārī - M. Otto, S. Straumane.
Svētdien, 7. februārī - A. Švalbe, L. Zoltnere.

rā liecība par Jēzu: "Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls" (Mt.16,16). Pirms savas kristības Aitio-pijas (Abesīnijas) ķēniņienes galminieks liecinājis: "Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls" (Ap.d.8,37). Cietumsargs Filipu pilsētā jautājis apustulim Pāvilam un viņa līdzgaitniekam Silam: "Kungi, kas man jādara, lai es tiktu pestīts?" Atbilde bijusi noteikta: "Tici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavs nams tiksiet pestīti" (Ap.d.16,30-31). Tie visi bija neformāla rakstura teicieni.

Mazliet vēlāk izveidojās arī formālas ticības apliecības. Tām bija divējāda nozīme:

1) tās lietoja kristībās tie, kas bija izšķirušies pievienoties kristīgai draudzei; 2) tās lietoja arī kā standartu, pēc kuŗa izvērtēt dažādas mācības, vai tās ir saskaņā ar apustulisko doktrīnu.

Šiem formulējumiem bija lokāls raksturs. Savā saturā tie bija līdzīgi, bet izteiksmes ziņā - atšķirīgi. Tā kā Roma bija Romas impērijas rietumu daļas galvaspilsēta, tad tur teiktā apliecība pamazām ņēma virsroku un kļuva par Apustuļu ticības apliecības pamatu. Šī apliecība sāka veidoties jau 2. gadsimtā, tā tika pilnveidota 4. gadsimtā, bet tās attīstība noslēdzās ap 750. gadu.

Mums jāiepazīstas arī ar **Nikajas ticības apliecību**. To lietojam trīs lielajos Baznīcas svētkos - Kristus piedzimšanas svētkos (Ziemsvētkos), Kristus augšāmcēlšanās svētkos (Lieldienās), Svētā Gara svētkos (Vasarsvētkos). Jaunajā Dziesmu grāmatā ieteikts, lai tajā vienojamies katrā dievkalpojumā, kad ir dievgalds (sk.25.lpp.).

Nikajas ticības apliecības sākums meklējams Nikajas pilsētā Mazāzijā 325. gadā pēc Kristus, kad to pieņēma plaša bīskapu sanāksme, lai vienveidotu uzskatu dažādību par Kristus būtību. Nākamajos gadu desmitos šo apliecību vēl emendēja (pārlaboja), līdz tā pašreizējā veidā tika pieņemta Konstantinopolē 381. gadā. Nikajas ticības apliecība seko Apustuļu ticības apliecības uzbūvei, bet Nikajas ticības apliecība vairāk paskaidro attieksmes starp Svētās Trīsvienības trim personām: Tēvu, Dēlu un Svēto Garu - īpaši starp Tēvu un Dēlu.

* * *

Kā Apustuļu, tā Nikajas ticības apliecībā lietoti senlaiku izteiksmes veidi, kuŗu dēļ dažkārt šīs apliecības uzskata par "vecmodīgām". Jāatceras arī, ka dziļas ticības lietas ir grūti izsakāmas cilvēciskā valodā. Tā, piemēram, Apustuļu ticības apliecībā par Kiristu sakām, ka Viņš "nokāpis ellē" un "uzkāpis debesīs", kā arī sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva, labās rokas". Ja kādreiz to saprata burtiski, tad tagad mēs to izprotam simboliski - jautājot, kas ar šiem senajiem vārdiem domāts. Nikajas ticības apliecībā savukārt lieto tā laikmeta filozofijas valodu. Tajā Dieva Tēva un Jēzus Kristus attieksmes raksturotas ar vārdiem: "Dievs no Dieva, Gaisma no Gaismas, patiess Dievs no patiesa Dieva, dzimis, ne radīts, ar Tēvu vienāds būtībā". Šāda domāšana mums ir pasveša, bet mums jāmēģina cik iespējams to izprast.

Sešdesmitajos gados bija ļoti populāri izveidot jaunas, laikmetiskas ticības apliecības, kuŗās būtu lietotas mūsdienu izteiksmes formas. Neviena no tām nekļuva populāra. Ticības apliecības tādā veidā nerodas! Tās veidojas īpatnējos apstākļos, kuŗus nespējam mākslīgi radīt.

Tāpat bijuši arī mēģinājumi uzlabot gan Apustuļu, gan Nikajas ticības apliecības izteiksmi. Tā nebija iecerēta kā jaunrade, bet gan tulkojumu precizēšana. Ja šādā veidā sākam kāda sena dokumenta tulkojuma emendāciju, tad rodas dažāda veida ieteikumi un līdz ar to arī grūti izlemēt, ko labot, ko atstāt nelabot.

Dažas šādas emendācijas ir arī tajā Apustuļu ticības apliecības tekstā, kas publicēta jaunajā Dziesmu grāmatā. Tiem, kas šo apliecību agrāk iemācījušies, jaunais teksts atsevišķās vietās var izlikties savādāks. Tā tas arī ir. Ja agrāk teicām "svētu kristīgu draudzi", tad jaunajā tekstā ir "svētu kristīgu Baznīcu", kas ir precīzāks oriģināla tulkojums, jo draudze ir lokāla vienība, bet Baznīca - īpaši, ja tā rakstīta ar lielo sākumburtu, - nozīmē visu Baznīcu ze-

mes virsū, kā arī debesis. Varbūt nākotnē šo teikumu vēlreiz mainīsim, jo oriģinālajā tekstā nav vārda "kristīgu", bet gan "katolisku". Tā kā vārds "katolisks" cieši saistīts ar vienu konfesiju, tad šāda emendācija radītu tikai nevēlamus pārpratumus. "Katoliska" vietā varētu tomēr teikt "vispārēja" vai "universāla" Baznīca, jo to nozīmē vārds "katolisks".

Kāds cits labojums bijis - "svēto biedrību" vietā lietot "svēto sadraudzi", kas ir apsveicama maiņa, jo vārdu "biedrība" mēs parasti attiecinām uz laicīga rakstura organizācijām.

Iepazīstoties ar Apustuļu ticības apliecības tekstu jaunajā Dziesmu grāmatā, dažs labs baznīcas cilvēks bijis pārsteigts, ieraugot pēc vārdiem "nokāpis ellē" (šie vārdi lietoti, runājot par Jēzu Kristu pēc Viņa nāves) iekavās ieliktu paskaidrojumu "mirušo valstībā". Abus apzīmējumus, protams, nelietosim - jāsaka vai nu "ellē", vai "mirušo valstībā". Tieši šī Apustuļu ticības apliecības sastāvdaļa visbiežāk izraisījusi pārpratumus, nezinot, kas ar to īsti domāts. Iekavās ieliktie vārdi to paskaidro.

* * *

Tagad pievērsīsimies Apustuļu un Nīkajas ticības apliecību lietošanai dievkalpojumā.

Tā kā Ticības apliecība (vienalga, Apustuļu vai Nīkajas) ir visas draudzes apliecība, tā būtu sakāma visiem kopā. Ja visa draudze savu kristīgo ticību apliecinātu kopīgi, šī dievkalpojuma sastāvdaļa ikvienam baznīcēnam kļūtu nozīmīgāka. Ja Ticības apliecību kopā nesaikām, tad lai vismaz piedomājam pie mācītāja teiktajiem vārdiem.

Būtu labi, ja ikviens draudzes loceklis zinātu abas Ticības apliecības no galvas. Tad būtu vieglāk tās kopīgi teikt un pie to satura piedomāt. Kādreiz no iesvētāmiem prasīja, lai tie no galvas zinātu vismaz Apustuļu ticības apliecību. Ceru, ka tāda prasība ir arī tagad. Bet kādreiz iemācīto var viegli aizmirst, ja to nelieto regulāri. Cilvēki, kas bieži apmeklē dievvārdus, ar laiku, protams, apgūst šo apliecību automatiski. Sliktāks stāvoklis ir ar Nīkajas ticības apliecību, ko lietojam tik reti. Lai draudzes locekļi kaut nedaudz to apgūtu, savā draudzē vairākus gadus to lietoju ne vien trijos lielajos Baznīcas svētkos, bet arī Adventā un Ciešanu laikā.

Kad piedomājam pie Apustuļu vai Nīkajas apliecības vārdiem, mums var rasties dažādi jautājumi. Ja arī kādreiz mācītājs iesvētes mācībā ir izskaidrojis vismaz Apustuļu ticības apliecības tekstu, tas nenozīmē, ka vēlāk ticīgajam cilvēkam nekādu jautājumu par to nevarētu būt. Iesaku amatbrāļiem un amatmāsām Latvijā izveidot svētrunu ciklus, kuŗos kristietības pamati tiktu apskatīti. Pieņemu, ka mācītāju vairums apsveiks iespēju atbildēt uz ticības jautājumiem arī individuāli. Mācītāju atbildes var būt atšķirīgas, vadoties no viņu teoloģiskām nosliecēm. Mums jāpierod, ka mūsu izpratnē var būt arī dažādība, īpaši dažādās konfesijās.

Tomēr arī ar visiem izskaidrojumiem un paskaidrojumiem var būt tā, ka kaut kam šajās apliecībās tu nespēj ticēt. Pieņemu, ka būs mācītāji, kas teiks: "Tev tā jātic un ne citādāk!" Es šādai pastorālai pieejai nepievienojos. Šis cilvēks var lūgties līdzīgi tam, kā to darīja kāds tēvs Jēzus dzīves laikā: "Es ticu, palīdzi manai neticībai!" (Mk.9,24). Cita iespēja pievienoties Ticības apliecībai - apzināties, ka tā ir vispārēja Baznīcas apliecība, kas gan izsaka Baznīcas kopīgo ticību, bet individuāla cilvēka ticībai visās detaļās var arī neatbilst. Parasti gan mūsu iebildumi pret Ticības apliecības frazēm pazūd, ja esam tuvāk iepazīnušies ar to nozīmi.

Kam sakām šo Ticības apliecību? Vispirms - Dievam. Bet vai Dievam vien? Apliecību sacīdami, mēs savu kopīgo ticību apliecinām arī cits citam, kā arī tiem, kas nav kristīgās Baznīcas locekļi un ieradušies dievnamā ne savas pārliecības, bet kāda cita iemesla dēļ. Protams, ticību apliecinām arī paši sev. Ja regulāri un atkārtoti to darām, šo ticību sevī nostiprinām.

Ar Ticības apliecību noslēdzas ievada liturģija.

Apustulu ticības apliecība.

Es ticu uz Dievu Tēvu,
 Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju!
 Un uz Jēzu Kristu,
 Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu,
 kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no jaunavas Marijas,
 cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts,
 nokāpis ellē (mirušo valstībā),
 trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem,
 uzkāpis debesīs sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva, labās rokas,
 no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz Svēto Garu,
 vienu svētu, kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi,
 grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos
 un mūžīgo dzīvošanu.

Nikajas ticības apliecība.

Mēs ticam uz vienu vienīgu, visuspēcīgu Dievu Tēvu,
 kas radījis debesis un zemi, visu, kas redzams un neredzams.

Un uz vienu vienīgu Kungu Jēzu Kristu,
 Dieva vienīgo Dēlu, kas no Tēva dzimis pirms pasaules sākuma,
 Dievs no Dieva, Gaisma no Gaismas,
 patiess Dievs no patiesa Dieva,
 dzimis, ne radīts, ar Tēvu vienāds būtībā, caur ko viss ir radīts;
 kas mūsu, cilvēku, un mūsu pestīšanas labad no debesīm nācis
 un miesa tapis caur Svēto Garu no Jaunavas Marijas,
 un cilvēks tapis, kas par mums krustā sists zem Poncija Pilāta,
 cietis un aprakts,
 un trešajā dienā augšāmcēlies pēc Svētajiem Rakstiem,
 un ir uzņemts debesīs, un sēž pie Tēva labās rokas,
 un godībā atkal atnāks tiesāt dzīvos un mirušos;
 Viņa valstībai nebūs gala.

Un uz Kungu Svēto Garu,
 kas dzīvu dara, kas no Tēva un Dēla iziet,
 kas ar Tēvu un Dēlu vienlīdz pielūdzams un godājams,
 kas caur praviešiem runājis,
 un uz vienu svētu, vispārēju un apustulisku Baznīcu.
 Mēs apliecinām vienu kristību grēku piedošanai
 un gaidām uz mirušo augšāmcelšanos
 un dzīvošanu nākamajā pasaulē.

Māc. Māris Ķirsons no 1996.g. *Baznīcas gadagrāmatas*.

Eita un dariet.

“Eita un dariet par mācekļiem visas tautas...

Un redzi, es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam.” (Mt.26,19.20)

Nav jau tā, ka mēs, baznīcas cilvēki, nezinātu kādiem mums ir jābūt; kādām ir jābūt mūsu īpašībām. Un nav jau tā ka mēs, baznīcas cilvēki, nezinātu kādi mēs, par daudz bieži, esam; kādas ir mūsu īpašības. Vienā pusē ir “mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība...” Otrā pusē ir “...ienaidi, strīdi, nenovīdība, dusmas, ķildas, šķelšanās, nesaticība...” (Gal.5,20.11)

Kāda amerikāņu fundamentālistu draudze savam macitājam pēc ilggadīgas kalpošanas uzdāvināja braucieni uz Eiropu. Pēc tam kad viņš atbrauca atpakaļ, viņam prasīja kā tad esot tur gājis. Viņš atbildējis ka vienīgais ko varot teikt ir ka viņš nožēlojot, ka neesot aizbraucis uz Parīzi pirms viņš esot bijis “born again”.

Man liekas, ka te parādās liela patiesība. Mēs bažījamies ka, ja mēs ļausim Svētā Gara spēkam mūs pārņemt, tad vairs nebūs nekāds “fun” Parīzē. Šī mums nav nekāda jauna atklāsme. Mēs to visu esam nez cik jau dzirdējuši. Mēs zinām kas ir Kristus līdzīgs dzīves veids. Bet, ar zināšanu vien nepietiek. Tā problēma ir to izdarīt; panākt lai būtu augļi. Mēs esam izpētījuši sēklu katalogu, apskatījušies bildes, pat uzmetuši aci instrukcijām. Bet, kā būs ar augļiem?

Vai tu vari to izdarīt? Jēzus, un evaņģēliju rakstītāji saka mums atkal un atkal, ka Dievs Tēvs caur Svēto Garu mums dod visu vajadzīgo un nepieciešamo spēku ne tikai zināt, bet arī darīt. Dievs dod spēku, mums ir jādod vēlēšanās. Un, pat tas kādreiz ir par daudz prasīts no mums.

Kad sievas redz augšāmcēlušos Jēzu, “...tās piegāja pie viņa, apkampa viņa kājas un krita viņa priekšā pie zemes”. Kā bija ar mācekļiem? Daži, “nokrita priekšā ceļos, bet citi šaubījās”. Mt.28,9.17.

Pat dzīvā Jēzus redzēšana nevar panākt to ka šie ir tik pat ticīgi kā bija sievas! Tā tad, Baznīcai, kuŗu šeit iemieso mācekļi, pašai no sevis nav tas kas ir vajadzīgs lai īstenotu Kristus uzdoto misiju. Bet Kristus apsoliņumā Baznīcai, kurai pašai nav nekas, tiek dots viss.

Mateja evaņģēlijā atkārtoti parādās konflikta tema. Un šī konflikta cēlonis ir mācekļu negribēšana pieņemt to ka kalpošana ir tas kas viņus padara par mācekļiem, un vienīgi kalpošana. Tāpēc, viņi nevar ar Jēzu kopā izturēt.

Kad abas Marijas uzklausā Jēzus pavēli, vienpadsmit palikušie mācekļi vēl joprojām ir, kā vecos laikos teica, “piesituši pēdu”. Tomēr, Jēzus viņus uzrunā kā savus brāļus un tā parāda ka kaut gan viņi ir viņu pametuši, viņš viņus nav pametis. Šaubas te nozīmē mazu ticību; tās nenozīmē neticību. Un vai nav tā, ka līdz laika galam baznīcu locekļi būs ne tikai ar lielu, bet arī ar mazu ticību?

Kristus pats ir tas kurš apsola nepieciešamo Svētā Gara spēku lai mācekļi varētu izpildīt viņu uzdevumu. Te var būt runa tikai par garīgu autoritāti, nevis hirarchisku. Visi tie kuri tiek sūtīti lai izpildītu šo pavēli tiek ar to pašu ordinēti. Neviens nevar šajā laukā sekmīgi darboties bez Kristus apsoliņās autoritātes. Mācekļi nav spējīgi savu uzdevumu īstenot tāpēc ka viņi ir pietiekoši gurdī, nedz tāpēc ka viņi ir psiholoģiski iejūtīgi, nedz tāpēc ka viņi ir deklarējuši ka viņi ir “runas vīri kam ir spēka vārds”, bet tāpēc ka Svētais Gars mājō viņos.

Stāsta ka kāds ceļotājs no Amerikas reiz pārnakšņojis ar kādu ģimeni mazā pilsētiņā Šveicē. Viņi esot lūguši vai ciemiņš negribētu nākt līdzī uz baznīcu, uz vesperēm. Kad viņi ieradušies baznīcā vēl saule bijusi pie apvāršņa. Amerikas ciemiņš ievērojis ka baznīcā nekur nav bijušas gaismas. Ne ka gaismas nebija uzgrieztas, tādu nebija nekur lai uzgrieztu. Šis pie sevis domāja nez ko darīs kad metīsies tumsa. Ar to vienu lukturi kas bija līdzī paņemts jau nepietiks lai visu baznīcu apgaismotu. Pamazām ierodas vēl citas ģimenes un viņš ievēro ka katrai ir līdzī lukturis un tādā veidā visu baznīcu var piepildīt ar gaismu. Vēlāk pēc dievkalpojuma, kad laukā jau ir tumšs, viņš redz kā gaismas no baznīcas iziet pār visu ieleju. "Tas ir kas ir baznīca!"

Ja tu tur neesi, tad vai tava vieta baznīcā nepaliek tumša? Un ja tu tur neesi tad kādu gaismu tu iznes pasaulē?

(Pēc autora prasības rakstā saglabāts autentisks stils un gramatiskā izteiksme.)

"Patriotisma kristīgie pamati" (turpinājums).

VII. Noslēguma pārdomas.

Jau esam nosvinējuši savas valsts 80. gadadienu, arī 81. gadadienu, kaut arī lielākā daļa šī laika ir pavadīta nebrīvē. Svētie Raksti par cilvēka dzīves ilgumu saka: "Mūsu dzīves laiks ir septiņdesmit gadi un, ja kāds ļoti stiprs, astoņdesmit gadi." (Ps.90,10) Kaut arī ar smagiem ārējiem un iekšējiem zaudējumiem, mēs kā tauta tomēr esam izturējuši arī šo smago pārbaudījumu un tāpat pamatoti varētu sevi uzskatīt par stipriem. Tas dod pamatu arī apgalvojumam, ka Dieva griba ir tāda, ka mēs dzīvojam, bet ļaunuma impērija ir sabrukusi.

Bet nekļūsim uz sevi iedomīgi, jo gan politiskā neatkarība, gan arī vēl iegūstamā un uzceļamā brīvība ir Dieva dāvana. Drīzāk mums vajadzētu pazemībā Dieva priekšā jautāt - cik ilgi šī zeme vēl būs mūsu?

Svētie Raksti, runājot par tautas pastāvēšanas nolūku, sniedz konkrētu atbildi: "Lai tie meklētu Dievu." (Ap.d.17,27) Šī zeme mums nav dota, lai to ekspluatētu vai lai vienkārši uz tās ērti un mietpilsoniski kaut kā pavadītu savu dzīvīti, bet lai, tajā dzīvojot, pildītu Dieva gribu. Šī ir mūsu kā tautas vieta, kur īstenot Dieva dotos likumus; to izpilde nes mums svētību. Ne velti jau minētais 4. bauslis ir bauslis ar apsolījumu: "Godā savu tēvu un māti, lai tu ilgi dzīvotu tajā zemē, ko tas Kungs, tavš Dievs, tev dod." Īsi un skaidri - pildi Dieva bausli, likumu, tad "tu un tavš nams tiks svētīti" un "svētīga tā tauta, kam Tas Kungs ir par Dievu". (Ps.144,15) Dzīvot tā, lai Dievs varētu svētīt mūsu tautu, zemi un valsti - tas nozīmē gribēt dzīvot saskaņā ar Viņa gribu, kas skaidri mums sacīta Viņa mums dotajos likumos - baušļos. Tad beidzot arī zemišķajai Dzimtenei atklāsies mūžības aspekts.

("Svētdienas Rīts", 2000.g.25.marts, Nr.12.)

Kas ir svarīgi?

Svarīgi ir nevis pašam būt laimīgam, bet darīt citus laimīgus.

Svarīgi ir ne sevi izcelt, bet sevi aizliegt.

Svarīgi ir ne sagādāt sev baudu, bet citiem.

Svarīgi ir sev mantot apmierinājumu ar to, kā citiem sagādā apmierinājumu.

Svarīgi ir ne kā Dievs dara mūsu gribu, bet kā mēs darām Dieva gribu.

Svarīgi ir ka dzīvojam nevis gaŗu mūŗu, bet ka mūŗam ir mūŗīgs saturs.
 Svarīgi ir nevis tas, ko cilvķki par mums domā, bet kas Dieva priekŗā ir pareizs.
 Svarīgi ir nevis tas, ko darāŗ, bet tas, kā un kāpēc ko darāŗ.
 Svarīgi ir nevis, kas mēs esam, bet kādi mēs esam.
 Svarīgi ir nevis bŗt bagāŗtam zināŗanā, bet lielam bŗt zināŗanu pāŗvērŗanā darbā.
 Svarīgi ir ne kā no cieŗanāŗ izbēgam, bet kā cieŗanas pie mums sasniedz savu mērķi.
 Svarīgi ir nevis, ka mirstam, bet ka Dievu sastopam.

Latvijas baznīcas aprindās atkal atsākuŗās pāŗrunas par sievieŗu-mācītāŗu jautājumuru. Novembrā sākumā notikuŗajā LELB mācītāŗu konferencē ar nelielu balsu vairākuru (39 par, 32 pret, 11 atturas) pieŗemŗts lēmums nākamā LELB sinodē (kas notiks 2010. gada jūnijā) balsojot par priekŗlikuru ierakŗt statŗtos sievieŗu ordinācijas noliegŗanu.

LELBĀL archibīskaps Rozītis uzskata, ka ŗis Latvijā ir vēl ļoti neizdiskutēŗts jautājums un bŗtu vēlama daudz plaŗāka domu apmaiŗa pirms tik drastiska soļa kā statŗtu maiŗa. Viŗš ir aicināŗjis visus Āŗpuslatvijas garīdzniekus izteikties par ŗo jautājumuru. Tādā sakarā Svēŗtŗta Zvanu redakcija piedāvā pāŗdomāŗ mums pazīstamā mācītāŗa Tālvālŗa Ŗmŗta rakstu par ŗo tematu:

Vai Bībele noliedz sievieŗu ordināciju?

Daudzāŗ kristīgāŗ konfesijāŗ, arī mŗsu, tradicionāli bija tikai vŗrieŗu kāŗtas mācītāŗi. Ŗādas tradīcijas aizstāŗvi ("neordinētāŗi") apgalvo, ka Bībele to māca. Bet, vai viŗu ŗai sakarā citētie Bībeles panti pareizi iztulkoŗi? Apskatīsim tās divas vietas Bībelē, ko neordinētāŗi parasti lieto, proti: apustuļa Pāvila I vēstules korintieŗiem 14:34-35 un I vēstules Timoteŗam 3:8-14.

1) Korintas draudzei apustulis Pāvils dod padomu, kā novēŗst esoŗās nekāŗtības viŗu sapulcēs (dievkalpojumos). Pēc pamācības ļaut ne vairāk kā trim runāt mēlēs vai pravietot (sludināt) sapulcēs, un tikai pamīŗsus ar mēļu izskaidroŗanu vai pravietoŗuma izvēŗtēŗanu, kā arī noliedzot citiem runāt ārpus kāŗtas (14:26-33), mēs lasāŗ: "Sievas lai draudzes sapulcēs cieŗ klusu, kā tas parasts visās ticīgo draudzēs; jo tām nav atļauts runāt, bet jābŗt paklausīgāŗ, kā arī bauslība nosaka". Nākoŗais pants piebilst: "ļa tās grib ko zināt, lai prasa saviem vŗriem, jo sievietai ir par kaŗnu runāt draudzes sapulcē". Par kādu "runāŗanu" no sievieŗu puses tiek ŗeit rakŗtīŗ?

Viena problēma ar neordinētāŗu iztulkoŗumu, ka sievietes nedrīkst itin neko runāt, ir tā, ka ŗinī gadījumā runāŗana acīmredzot ir dēļ kautkādiem jautājumiem, kas sievietēm bija, un viŗas tiek mudināŗas neprasiŗ to sapulcē, bet prasīŗ vŗram vēlāk. Arī, ŗo "runāŗanu" apzīmējot netiek lietoti grieķu vāŗdi kas parasti aprakŗta Dievā Vāŗda sludināŗanu "euangelidzo" vai "kerusso", bet tikai vāŗds "laleo", kas aprakŗta ikdienīŗķo runāŗanu. Un, trīs nodaļas atpakaļ, kaut gan apustulis nosodīļa sievas "kas ar neapsegtu galvu lŗdz Dievu vai runā kā praviete" (11:5a), viŗš nesaka ne vāŗda, ka sievietēm vispāŗ sapulcēs nevajadzētu sludināt (ko "prvavietot" nozīmē). Vai tad apustulis to pēķŗņi aizmīŗis?

Otra problēma ar ŗo apgalvoŗumu ir, ka Vecās Derības likumos ("bauslībā") nekāds sievieŗu klusēŗanas pieprasījums nav atrodams; tāda lieta parādās tikai toreizējo jŗdu sinagogu likumos. Un, protams, Vecā Derībā ir vairākas pravietes, kas sludināja īŗtu vāŗdu no Dieva, ne vis kaut kādu viltus mācību. Tur tiek sumināta Mirjama (II Moz.15:20), Debora (Soģu 4:4) un Hulda (II Kēn. 22:14). Huldu pat augŗtais priesteris Hilkija ar četriem citiem priesteriem

apmeklēja, padomu meklējot. Tātad, jāuzmanās lai nejauši neņemam Bībeles pantu ārā no secības, kā notiek ar Jēzus mācību "patiesība darīs jūs brīvus". Protams, mums visiem jāizvairās no "postmodernistu pekstiņiem", kur teksta nozīme tiek sagrozīta pēc mūsu prāta. Tomēr, ja šos pantus secībā lasām, redz ka tiem ir smalkāka nianse, nekā ātri lasot likās. Nez' vai šeit mācīta sieviešu ordinācijas noraidīšana.

2) Pārejot uz vēstuli Timotejam, lasām neordinētājiem vislabāk izlietojamo pantu: "mācīt es sievai nepieļauju". Tur apustulis vispirms dod mudinājumu vīriem: "lai vīri lūdz Dievu katrā vietā, paceldami svētas rokas bez dusmām un šaubām". Pēc tam viņš mudina sievas, lai tās greznojas ar labiem darbiem, ne "ar matu pīnēm un zeltu, vai ar pērlēm vai ar dārgu uzvalku" un lai viņas savukārt "klusībā mācās", to darot "visā padevībā" ne vis "[valdot] pār vīru, bet viņai jāturas klusībā". Neordinētāji apgalvo, ka šeit apustulis mācot, ka tikai vīrieši var saņemt Dievu lūgt (un tā būt mācītāji), kamēr sievietēm jācieš klusu.

Bet jāatceras, ka šeit, kā citās savās vēstulēs draudzēm, apustulis Pāvils raksta par konkrētām problēmām attiecīgā draudzē. Šeit redzam, ka ir zināmas problēmas ar vīriešiem un sievietēm. Proti: "veči plēšas un sievietes nevietā uztiēpj savu lietās, par kuŗām viņām vēl ir jāmacās". Vīrieši tiek mudināti nestrīdēties bet kopīgi lūgt Dievu. Sievietēm savukārt jāmacās, "klusībā" un "padevībā", jo kā gan citādi ikviens no mums var kaut ko jaunu iemācīties? Arī "es nepieļauju" nav izteikts imperatīvā kā absolūts aizliegums bet gan indikātīvā balsī, aprakstot apustuļa ieteikto praksi Timotejam - to paskaidrojot: "Ādams ir pirmais radīts, pēc tam leva. Un Ādams netika pievilts, bet sieva tika pievilta un krita kārdināšanā."

Neordinētāji saka, ka šeit tiek mācītas pirmdzimtā tiesības Ādamam kā vīriešu kārtas pārstāvim, un aprakstīti sieviešu neizbēgamie intelektuālie trūkumi. Bet, paga' paga'! Vecās Derības pirmdzimtā privilēģijas bija vecākam brālim iepretim jaunākiem brāļiem, nevis pret viņa māsām. Vēl nopietnāk, Vecā Derībā tišā nepaklausība Dievam (kā Ādama) tika uzskatīta daudz nopietnāk nekā grēki neziņas dēļ (kā levas). Tātad, no Vecās Derības ētiskās mācības būtu loģiski jāsecina, ka vīrieši neordinējami tišā grēka dēļ un ka, labākā gadījumā sievietes varētu būt cienīgas Dieva Vārdu sludināt! Kaut kas nav kārtībā ar šo "pirmdzimtā tiesību" un "būtībā piemānāmo sieviešu" iztulkojumu!

Nav tālu jāmeklē cits, mazāk "pārstiepts", izskaidrojums: ka leva chronoloģiski bija radīta pēc Ādama, un konsekventi viņai vēl bija jāmacās lietas, ko Ādams jau zināja. Tāpēc Kārdinātājs piemānīja sievu, bet ne Ādamu. Arī ņemot vērā to laiku tradīciju sieviešu izglītību neveicināt, varam saprast apustuļa uzsvāru abās augšup citētās vietās, ka sievietēm jāmacās (lai netiktu pievilta līdzīgi levai un konsekventi nemācītu viltus mācību). Šādā veidā pantu izprotot mēs neesam vairs pretrunā Bībeles ētikai, un konsekventi mums vairs nav vajadzība izskaidrot, kāpēc lielākas privilēģijas tiek dotas lielākam grēkotājam.

Starp citu, vēstule Timotejam ir ļoti konspektīvi uzrakstīta, un tāpēc mums tur "jālasa starp rindām", un rūpīgi ("nebrauc tik dikt!"), lai izvairītos no ķecerībām. Piemēram, nākošais pants par sievietēm, normālā tulkojumā no grieķu valodas iesāktos: "Bet viņas tiks pestītas caur bērna dzemdēšanu..." (2:15). Ko tas nozīmē? Vai tad sievietes var tikt pestītas ar darbiem (bērnu dzemdējot) un viņām nemaz nevajaga ticēt Kristum? Baznīcas vēsturē ir bijuši kādi sešpadsmit atšķirīgi iztulkojumi šim neskaidram pantam, izdarot "izskaidrojošus" ne vis naivi "burtiskus" tulkojumus, tā revidējot tekstā burtiski teikto, par kuŗa nozīmi teologos joprojām ir neizlīdzināmas domstarpības.

Agrīnā kristīgā baznīca noraidīja toreizējo kraso atšķirību uzsvēršanu starp vīriešu un sieviešu lomām: "nav ne vīrieša, nedz sievietes, jo jūs visi esat viens Kristū Jēzū" (Gal.3:28). Tāpēc lasām, ka Foibe bija diakone Kenchrejas draudzē (Rom.16:1, viņas amats oriģinālā va-

lodā - "diakonos" - ir vīriešu kārtā) un viņai bija uzticēts sūtnes amats, pārnest Pāvila vēstules draudzēm. Priskilla (ar vīru Akvilu), strādāja evaņģelizācijas darbā, starp citiem apmācot evaņģelistu Apollu (ApD.18:18,24-26). Arī Lidija, purpura pārdevēja, bija aktīva draudzē (ApD. 16:14). Tiek sveicināta Jūnija, "kas ieņem cienīgu vietu starp apustuļiem" (Rom.16:7). Baznīcēvi apraksta Jūniju kā sievieti, pantā minētā Andronika sievu, kaut neordinētāji apgalvo, ka šis toreiz vīriešos neatrodamais vārds tomēr apzīmē vīrieti.

Tātad, sievietes toreiz bija aktīvas evaņģelija sludināšanas darbā. Diemžēl vēlāk - ceturtnā gadsimtā - sieviešu diakonu amatu atcēla, un sievietēm vairs neļāva darboties sludināšanas amatā. Mēs, ārpus Latvijas, ar daudzām citām baznīcām, esam šo sieviešu neordinēšanas kļūdu beidzot izlabojuši, un, cerams, Latvijas baznīca arī to drīz darīs. Jo Bībele neliedz ordinēt sievietes, kuŗas saņēmušas Krīstus acinājumu, ne toreiz, ne tagad. Tā bija tikai no sekulārās vides toreiz bezkritiski pārnesta baznīcas tradīcija ko mums sen jau vajadzēja reformēt, izejot no "sola scriptura" principa ko mēs visi apliecinām, vismaz uz papīra.

###

DRAUDZES DZĪVE

###

*Priecīgus Ziemassvētkus un veselību Jaunajā gadā,
visiem draudzes locekļiem.*

Līlita un Paulis Zeltiņi.

- - - - -

Īsas Ziemassvētku pārdomas.

Ziemassvētki ir gaismas un mīlestības svētki. Klusajā un svētajā naktī pasaulē ir ienākusi Dievišķā mīlestība, kas vēlas katram cilvēkam dot piedošanu, pestīšanu un mūžīgo dzīvību. Dievs zināja, ka Viņa Dēla dzīve virs zemes būs pazemojumu un ciešanu pilna, un ka pēc Betlemes silītes 33 gadus vēlāk sekos Golgātas krusts. Tomēr Dievs nepārstāja kritušo cilvēci mīlēt. Vēl vairāk - Dievs deva cilvēcei vislielāko un vērtīgāko dāvanu - Savu Dēlu. Dievišķais Betlemes Bērns ienāk ļaunuma, naida un netaisnības pilnajā pasaulē, lai ienestu tajā gaismu, mīlestību un mieru.

Jēzū Kristū pats Dievs nāk pie grēcīgā, kritušā cilvēka, lai cilvēks caur Kristu varētu kļūt par Dieva bērnu un Debesu godības mantinieku. Pats svarīgākais un būtiskākais šajos svētkos ir Kristus un cilvēka personīga sastapšanās ar Viņu ticībā. Kur cilvēks atver savu sirdi Kristum, kur Dievišķais Betlemes bērns var piedzimt cilvēka sirdī, tur ir īsti Ziemassvētki.

Kristus katru gadu un katru dienu no jauna klauvē pie mūsu sirds durvīm un gaida, lai mēs atveram Viņam savu sirdi, lai mēs Viņu atrodam kā Dieva mīlestības dāvanu un kā iemiesoto Dieva mīlestību. Betlemes gani, kuŗi dzirdēja eņģeļu sludināto vēsti, meklēja, atrada un mantoja pašu galveno - Jēzu Kristu. Šie svētki aicina arī katru no mums ticībā meklēt un atrast Kristu kā savas dvēseles Glābēju. Arī mums šodien Pestītājs dzimis! Gaišus un priecīgus svētkus! Āmen.

Mācītājs Arvīds Bobinskis.

Dāmu saimes ziņas.

Decembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Ilze Grotāne, Dzintra Prīlapa, Latviešu skolas bērni, Aldona Pone.

Ziedus uz altāra lika Astrīda Bergmane un Zoltneru ģimene.

Par sadraudzību rūpējās Dāmu saime (Lidija Pētersone), Astrīda un Māris Bergmaņi, Latviešu skolas vecāki, Rūta Beķere un Skaidrīte Štolcere.

Lasišanas pulciņš pašreiz lasa Blaumaņa stāstu *Salna pavasarī*.

Šo stāstu pārrunās trešdien, 13. janvārī plkst.10:00, baznīcas lejas telpās.

Ziemsvētku tirdziņš.

Mūsu draudzes Ziemsvētku tirdziņam ir gandrīz tikpat gadu kā mūsu draudzei. Sākums bija irētās baznīcas lejas telpās, bet tagad pašu baznīcas trijos stāvos!

Mantu, rotu, ēdienu, gardumu izvēle ir liela. Trešajā stāvā atrodas plašs grāmatu klāsts. Pērkamas ir jaunas un izlasītas grāmatas un apsveikumu kartiņas. Vidus stāvā ir liela rosība. Te var dabūt visu ko acis un sirds kāro. Liela kustība ir pie mazā loterijas galda, jo te par \$1.00 var nopirkt laimi - ja laimējas. Rotas var pirkt zeltā, sudrabā vai stikliņos. Audumi, adījumi, karamika, apsveikumu kartiņas, Ziemsvētku greznojumi, gleznas, u.t.t. gaida pircējus un apbrīnotājus. Gadu pēc gada rotkaļi un citi pārdevēji piedalās mūsu tirdziņā.

Lejas stāvā ir vislielākā rosība. Te apmeklētāji var apmierināt savu izsalkumu, un iegādāties labumus turpmākām dienām. Tas visus ļaudis iepriecina un padara laipnus un mīļīgus. Šinīs telpās arī visvairāk parādās "apslēptais" darbs, ko dāmas ir ielikušas tirdziņa rīkošanā. Visu novembra mēnesi virtuvē bija liela rosība. Tur darbības vārdu netrūka, jo tur mērīja, mīcīja, maisīja, klapēja, putoja, sīta, kūla, veidoja, formēja; tad grieza, kapāja, smērēja un ziedā, pēc tam bēra, lēja, birdināja, drupināja līdz vārija, karsēja, cepa un sautēja. Tad visu sakārtoja bļodās, šķīvjos, trauciņos un lika uz galda patērēšanai.

Likās, ka apmeklētāji bija apmierināti. To liecināja rokās turētās lielās iepirkumu tūtas. Galdi tukšojās, ļaudis izklīda. Darbinieki nokopa galdus, novāca traukus, nomazgāja un noslaucīja traukus, sakopa telpas, un sestdienas vakarā pēc dienas kustības un drūzmas viss bija "kluss un tukšs klajumā, tik iztraucēts no trača negantā 'baznīcas kaķis' noslēpās".

ap

Pirmā adventa dievkalpojums mūsu baznīcā.

Ar pirmo adventa svētdienu kristīgā pasaule iesāk savu gada garīgo kalendāru. Mēs sagatavojamies svinēt Kristus bērniņa piedzimšanas svētkus. Lai uzsvērtu šajai svētdienai vēl lielāku nozīmi, draudzes mācītāja Maija ir sagatavojusi skaistu, garīgi pacilājošu dievkalpojumu ar bērnu un vecāku aktīvu piedalīšanos.

Ar šo svētdienu mūsu draudzē dievkalpojumi iesākas 11:00 no rīta un visi sekojošie svētdienas rīta dievkalpojumi līdz Lieldienām sāksies šajā rīta stundā.

Pēc ērģeļu prelūdijas un zvanu skaņām, koklētājas Laima Dingley un Selga Pētersone

atskaņo vairākkārtīgi iesākumu korālim "Katru gad' no jauna", un šai laikā dievkalpojuma vadības dalībnieki gājienā kā svētceļnieki ienāk baznīcā. Draudze dzied pirmo dziesmu: "Nu Kristus draudze līksmojies!". Seko rūpīgi sagatavotais dievkalpojums: introīts, grēksūdzes dziesma, lūgšana, absolūcija, ticības apliecība notiek kā rēgulāros svētdienu dievkalpojumos, bet ziņojumi, pateicības, aizlūgšanas un ziedojumu daļa ir agrāk kā parasti dievkalpojuma kārtībā. Pa draudzes upurā savākšanas laiku Krstīne Kontere spēlē flautu sava vīra Viktora ģitaras pavadījumā.

Spreidīķa vietā mācītāja Maija nolasa Dieva vārda pasludinājumu no Lūkas ev. 21:25-36.

Dieva svētības solījumus un pravietojumus par Mesijas nākšanu pasaulē vēstī svētdienas skolas skolnieki, Kristīnes Konteres vadībā, noslēdzot to ar Dieva apsoliņumu Jēkaba dēlam Jūdām, ka viņš būs ciltstēvs Israēla valsts ķēniņa dzimtai, sākot ar Dāvidu, no kuŗa pēctečiem nāks Dieva svaidītais Miera Princis, Israēla Glābējs. Viņi vēstī arī par Jeremijas pravietojumu (33:14-16) par svētības apsoliņumu un piepildījumu Israēla un Jūdām namam. Nāks Ķēniņš - tas Kungs - mūsu taisnība, kas liek savai tiesai un taisnībai pār zemi valdīt. Draudze dzied Nr. 21 dziesmu, "Slavēts Dievs visaugstākais!", pirmo, otro, piekto un sesto pantu. Šai dziesmai ir Heinrich Held'a vārdi, kas ļoti piemēroti atbilst vēstījumam.

Seko Dou Schutte's dziesma "Te es esmu!" Konteru ģimenes ansambļa izpildījumā. Viktors - ģitara, Kristīne - stabule, dziedātāji un plaukstu sitēji: Māra Treiberga, Aleksandrs Konters, Pauls Švalbe, Marita Pelēce un mazā Katrīna Dingley. Dziesma ir melodiski patīkama, ritmiska un dziedātāji aizrauj baznīcas apmeklētājus ar savu priecīgo plaukstu sasišanu. Visiem patīk bērnu spars un entuziasms; vispār, cik bezgala skaisti ir redzēt jauniešus baznīcas solos kopā ar vecākiem draudzes locekļiem, kaut tas būtu tā vienmēr.

Gaidītais Mesija piedzimst kā Bērns, kuŗa vārds ir Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs un Miera Princis. Astonus gadsimtus pirms Jēzus dzimšanas, pravietis Micha sludināja, ka Viņš piedzims Betlemē.

Bileāma pravietojums un Jēzus pašatklāsme par savu izcelsmi, kas saistīta gan ar pār-laicīgo, gan laicīgo. Viņa - Rīta Zvaigznes - nākšana iezīmē tumsas pārtapšanu par gaismu, jaunas dienas ierašanos. Vecais laikmets beidzies, nāk jaunais.

Draudze dzied "Rīta Zvaigzne, nakts kad zūd", atkal teksts piemērots pravietojumam. Pēc dziesmas, bērni uzrunā draudzi un iedezina svecītes pie altāra. "Ja Rīta Zvaigzne uzlēks Tavā sirdī, tad tā būs Dieva gaismas pārpilna, Tu būsi gaismas bērns un Dieva bērns!" Pēc uzrunas smaidīgie bērni iet iedezināt svecītes visiem baznīcēniem. Ja līdz šim dievkalpojums notika puskrēslā, tad tagad spoža gaisma iedegās visā baznīcā - ļoti efektīvi, paldies baznīcas gaismas meistariem.

Mācītāja Maija turpina dievkalpojumu ar draudzes lūgšanu, Tēvreizi un svētīšanu. No-beigumā draudze dzied "Katru gad' no jauna", šoreiz ne ar ērģeļu pavadījumu, bet ar Lauras Konteres trompetes spēlējumu. Dievkalpojums ir beidzies, mēs izejam no baznīcas ar pacilātu sajūtu un prieku, lūk, Kristus bērniņa atnākšana ir tuvu, gaidīsim un saņemsim Viņu ar atklātām un priecīgām sirdīm, nesot sevī mīlestību, to nododami tālāk viens otram, lai vārdiem: "Miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts!" ir patiesa un paliekoša nozīme.

Liels paldies mācītājai Maijai un Kristīnei par vērtīgi sagatavotu 1. adventa dievkalpojumu ar bērnu piedalīšanos un svecīšu iedegšanu! Paldies visiem čakliem bērniem, bērnu vecākiem un jo sevišķi Konteru ģimenei par skaisto devumu draudzei!

Laimonis Sproģis.

LELBA DRAUŽU DIENAS 2010

No 2. līdz 6. septembrim

Rietumkrasta Izglītības centrā—Kursā

...no visas savas sirds

...ar visu savu spēku

...ar visu savu prātu

(Lk. 10-27)

GARĪGUMS—VISAM CILVĒKAM

Pārmaiņas—jauna vieta—Rietumkrastā, Vašingtonas pavalstī, netālu no Sietlas.

Jauns laiks—septembra sākumā, no 2.- 6. septembrim 2010. g.

Nemainīgs—Draudžu dienu sadraudzības gars! Mīļi aicinām visus—visas paaudzes pārrunāt, pārdomāt—piedzīvot *Garīgumu visam cilvēkam!* Kā lektoru esam aicinājuši

māc. Modri Plāti,

kuŗu daudzi jau pazīst kā interesantu runātāju, dziļu un neparastu reliģisku domātāju.

Kopā ar māc. Plāti, lekcijās un pārrunās, piekopsim *garīgumu prātam!*

Garīgums sirdij—dziesmās, sadraudzībā, Kursas skaistā dabā!

Garīgums ķermenim—garīgums ko izsakam fiziski—būs dažādas izvēles:

Keramika—Jāņa Alkšņa vadībā,

Sakrālās dejas un Labirints—māc. Kārļa Žola vadībā.

Pārrunas—jauniešiem. Pārrunu grupas jaunām ģimenēm. (*small groups*).

Bērnu nodarbības rīta lekciju laikā.

Mīļi aicinām visas paaudzes!

Informācija vai jautājumi—māc. Daira Cilne

10702 Lakeside Ave. NE, Seattle, WA 98125

206-674-9600

cilnis@earthlink.net

###

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

###

Svētdien, 24. janvārī - LOAMa gada sapulce -

plkst.13:00 - baznīcas lejas telpās.

Organizāciju pārstāvji un visi tautieši ir aicināti piedalīties sapulcē.

Kas? mednieki un makšķernieki.**Ko? rīko pusdienas.****Kad? svētdien, 2010. gada 31. janvārī - plkst.12:00.****Kur? baznīcas lejas telpās.****lenākumi par labu Gaŗezeram.****Kultūras dienu sarīkojumi:**

"Grāmata, cilvēka vissirsnīgākais un uzticamākais palīgs" -
prezidents Kārlis Ulmanis.

Svētdien, 31. janvārī plkst.13:00,**Mineapoles-St. Paulas *Latviešu skola***

aicina jūs visus uz

Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu.

Sarīkojuma tema - "Lāčplēsis" - Latviešu skolas skolēnu pārdomas,
skatījums, meklējumi, deklamējumi un izstāde.

Pēc sarīkojuma visus mīļi gaidīsim baznīcas pagrabstāvā
uz skolas *gardumu tirdziņu.*

Sestdien, 6. februārī - draudzes nama lielajā zālē:

Valža Mikelsona FOTO SKATE - atklāšana plkst. 15:30 (3:30 p.p.)

*“Atskats uz teātra izrādēm Mineapolē
no 2000.g. līdz 2009. gadam”* -

Izstāde atvērta sestdien no plkst. 12:00-19:00 un svētdien 10:00-15:00.

Referāts - plkst. 16:00 (4:00 p.p.)-

Māc. **Gundega Puidza**: *“Latviešu sabiedrības sastāvs
Ziemeļamerikā - agrākos gados un tagad”*.

Kafijas galds. Ieeja: ziedojumi sākot ar \$5.00.

Rīkotāji: Latviešu skola un Latviešu organizāciju apvienība Minesotā (LOAM).

Ar stāvēšanu malā valrs nepietiek...!

10. Saeimas vēlēšanas Latvijā notiks 2010. gada 2. oktobrī. Mums ir jāmodina un jāaktivizē (jāatdzīvina) novārtā atstātā nacionālā un tautiskā apziņa.

Cik ilgi mēs būsim novērotāji un malā stāvētāji? Visiem spēkiem mums jāpanāk stāvoklis, lai ārzemēs iespējami vairāki Latvijas pilsoņu varētu piedalīties šajās vēlēšanās. Visos latviešu centros un kopienās ārzemēs ir jāizveido vēlēšanu iecirkņi, Latvijas sūtniecībām ārzemēs pilnvarojot kādu uz vietas dzīvojošo tautieti, kas būtu atbildīgs par vēlēšanu procesu. Varu norādīt, ka 9. saeimas vēlēšanās ASV bija izveidoti tikai deviņi vēlēšanu iecirkņi, labi zinot, ka ASV vien ir vairāk nekā 40 latviešu centru un kopienu.

Katram no mums ir jāuzstājas par visu labējo politisko spēku/partiju apvienošanos un nostiprināšanu vienā valstiski patriotiskā vienotības vienībā. Šis process ir jāsāk jau tagad. Sākums jau ir - vienotība. Veicināsim šī procesa izvērsanos plašumā - progresīvo spēku apvienošanos.

Šis priekšā stāvošās saeimas vēlēšanas būs kritiski svarīgas un nozīmīgas, izšķirīgi noteicošas, kādā virzienā mūsu valsts ies nākotnē. Vai mēs būsim spējīgi aptvert priekšā stāvošās briesmas, to noteiks mūsu pārliecība un nenogurstošā strādāšana, lai no tā izvairītos. Te vairs nelīdzēs nekāda gudra atrunāšanās. Mūsu vēlēšanās ir jāapliecina darbos. Mums ir jāuzņemas iniciatīva un atbildība par sevi, savu valsti, savu tautu un zemi.

Mums atkal ir dota izdevība. Būsim rīcības cilvēki, nestāvēsim malā! Mēs, ārzemēs dzīvojošie Latvijas pavalstnieki, politiski jūtamiem aizmirsti, jo līdz šim neviens politiķis nav mūs uzrunājis tieši latviešu centros un kopienās, personīgu kontaktu veidā nav parūpējies izrunāties ar vēlētājiem. Šo palaisto izdevību labējie spēki, cerams, tagad ņems vērā un izmantos. Tā varētu beidzot strādāt tiešām valstiski, bet ne caur partiju tuvredzīgo prizmu.

Jānis J. Dimants, jr., M.D.

Barikāžu dienas (1991.g.6.janvārī) atceroties.

Plecs pie pleca, savējie, mana tauta, ko ikdienā neesmu pamanījis. Cik vienoti, cik dāsni roka rokai pasniedz glāzi karstas tējas, maizes riecienu, neviens te nav svešs, kaut gan redzu tos pirmo reizi. Neviens te nav nedraudzīgs, skops vai skaudīgs, kā to apgalvo par latviešiem. Nu, pavisam pavisam citādu es ieraugu savu tautu, savas zemes ļaudis, kad esam attālināti no ikdienībā pierastā - rūpēties tikai par sevi.

Ieaugt kopībā, ieaugt vienotā saimē ar svešiem, bet reizē tik savējiem, sajust svešas rokas pieskārienu kā sen pazīstamu. Un tieši te, izjūtot, kā silda kopīgs ugunskurs drēgnā naktī, kas ir kurts vairāk drosmei un draudzībai, var sākt izjust īsto savas zemes spēku - vienoto, lielo ļaužu saimi, kad tā nostājas plecu pie pleca par tik vienkāršiem, bet cēliem mērķiem - neatkarību, pastāvēšanu, brīvību, savu zemi un savu valsti. Te es pirmo reizi mūžā apjautu, ka šī ir vienīgā zeme zem šīm debesīm, ko es turu par savu. Pirmo reizi ar sirdi apjautu, kas ir Dzimtenes mīlestība.

Šodien, kad daudzi iegūto neatkarību izmanto nelietīgi, barikāžu dienas savukārt liek meklēt dzīvē īstās vērtības, iet uz lielākiem mērķiem. Jo vairāk iepazīsim savas valsts vēsturi, jo vairāk mēs noticēsim savam laikam, iegūsim pašcieņu savās un citu tautu acīs. Jo, iepazīstot vēsturi, jaunā paaudze gūst nojautu par to, cik liela vara pieder domai un ticībai - nosargāt neatkarību 18. novembrā Latvijā.

Nākamo paaudžu karavīriem barikāžu varoņi būs iedvesmojošs piemērs tēvzemes mīlestībai. Jo tikai viena vieta šajā pasaulē tev, cilvēk, ir atvēlēta un tā ir tava tēvu tēvu zeme ar tās laukiem un cilvēkiem, ar pilsētām un zvaigžņotām debesīm - un tikai te, savā zemē, tu to izjūti kā savu vienīgo, sev piederīgo, sargājamo, kopjamo, saudzējamo.

Un man pašai klausoties skolotāja Māra stāstījumā, pašai arvien vairāk sāk likties, ka arī es piederu šai mazai tautiņai un mazajam zemes gabaliņam Baltijas jūras krastā. Tā vecā tantiņa, kuŗai grūti pāriet mašīnām pārpildīto ielu, man nav kāda abstrakta būtne, nē, viņa ir manas vienīgās zemes cilvēks, - tātad savējais, un manī mostas līdzjūtība pret viņu.

Es sapratu, ka nekur uz lielās zemeslodes es nejutīšos līdztiesīga tiem cilvēkiem, kā tikai te, savā zemē, es varu būt es pati, kopā ar to daļu debess, kas arī man ir virs galvas, kopā ar to daļu notikumu, kas risinājās toreiz un risinās šodien. Ka tikai un vienīgi savai tautai piederīgs cilvēks var būt stiprs un drošs ar savu tautas dziesmu, savām tradīcijām, ar savu mātes valodu un tēvu tēvu nosargātajiem pakalpiem un ielejām. Paldies skolotāj, ka Tu pastāstīji, kā cilvēkā izaug zeme un debesis, kā viņš sāk tās saukt par savām un iemīlēt, iemīlēt lēnām, bet uz mūžu.

Maija Cepure-Zemmele.

Ilze Garoza - pirmā ALAs stipendiāte Minesotas universitātē.

Latvijas Universitātes 2007. gada komūnikācijas bakalaure Ilze Garoza, kas Latvijā darbojusies kā žurnāla *Latvija Eiropas Savienībā* redaktore un *Neatkarīgās Rīta Avīzes* žurnāliste, kļuva par pirmo ALAs stipendiāti Minesotas Universitātē 2009./2010. mācību gadam. Viņa iesāka studēt Minesotas Universitātē jau 2008. gadā maģistra gradam *Education Policy and Administration* un pašreiz mācās *Comparative and International Development Education* programmā. Ilze pirmo reizi ieradās Amerikā 2005./2006. mācību gadā, studējot žurnālistiku un komūnikāciju Viskosinas Universitātē Oklērā (Eau Claire) un saņēma Dr. Ainas Galējas stipendiju, starp citu, būdama bibliotēkas konsultante studentiem, kas veica

pētniecības darbus un palīdzēja amerikāņu studentiem, ka gatavojās studēt Latvijā.

Ilze ir aktīvi piedalījusies pasākumos, kas veicina un palīdz latviešu jaunatnei izprast Eiropas savienību un cilvēktiesības, kā arī aktīvi iesaistīties sabiedriskos pasākumos. Pašreiz Ilze centīgi mācās universitātē un ir aktīva Mineapoles latviešu sabiedrībā, mācot bērniem latviešu valodu Latviešu skolā un piedaloties sarīkojumos. Viņa bija akadēmiskās runas teicēja Latvijas Universitātes svētku aktā š.g. septembrī, par tematu "Latviešu skolas diasporā un to izaicinājumi mūsdienās".

Runājot par nākotnes plāniem, Ilze stāsta: "Lai arī, sākot studijas *Comparative and International Education* programmā, manu interesi saistīja tieši izglītības attīstības jautājumi, reaģējot uz esošo situāciju Latvijā, tas ir, pieaugušo emigrāciju no valsts. Vismaz tuvākā nākotnē plānoju iegūtās zināšanas izmantot, lai veicinātu sadarbību un saliedētību starp dažādās pasaules malās dzīvojošiem latviešiem. Tuvākā nākotnē ļoti labprāt strādātu pie izglītības un apmācību programmu izstrādes, kā arī diasporas atbalsta programmu veidošanas. Vai šo darbu būs visefektīvāk darīt Latvijā uz vietas vai ārpus tās, par to šobrīd ir grūti spriest."

Amerikas latviešu apvienības (ALAs) stipendija (ALA Graduate Fellowship) Minesotas Universitātes imigrācijas vēstures pētniecības centrā (University of Minnesota Immigration History Research Center [IHRC]) tika dibināta 2004. gadā ar kopēju ziedojumu no ALAs, Daugavas Vanagu apvienības ASV un Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA). Šim pasākumam 2005. gadā Latvijas valdība atvēlēja vēl dāsnu summu no Diasporas fonda, dodot iespēju piešķirt pirmo \$15,000 stipendiju pilnam mācību gadam. Stipendijas piešķiršana turpināsies arī nākotnē un pastāv iespēja saņemt arī mazāku stipendiju isākam studēšanas periodam. Kandidātam ALAs stipendijas saņemšanai jābūt reģistrētam Minesotas Universitātē maģistra vai doktora grada programmā, kas ir saistīta ar humanitāro vai sociālo zinātņu ar interesi pētīt Amerikas latviešu kultūro vēsturi Imigrācijas vēstures pētniecības centrā, kur atrodas liels latviešu arhīvs. Stipendija saistīta ar zināmiem pienākumiem šī arhīva kārtošānā.

Visvaris Ģiga.

No kreisās: Dr. Heivena Hālija (Haven Hawley), IHRC direktores atvietotāja un programmu vadītāja, ALAs stipendiāte Ilze Garoza, Dr. Donna Gabačija (Gabaccia), IHRC direktore un vēstures profesore, Visvaris Ģiga, ALAs valdes un stipendiju komitejas loceklis.

Kuplā koncerts Minesotā.

"Viņi spēlē tik neticami, neticami labi!" izsaucās man blakus sēdošā draudzene, čelliste, klausoties 13. decembra Minesotas latviešu koncertapvienības organizēto šīs sezonas 1. koncertu, kur uzstājās jaunais latviešu čellists Mārcis Kuplais kopā ar pavadītāju Akani Matsumuru.

Savas mūzikas izglītības gaitas Kuplais sācis 7 gadu vecumā, skolojies pie Monigeti (Monighetti), Rostropoviča (Rostropovich), Čumačenko (Chumachenko) un Išizaka (Ishizaka), uzstājies ar daudziem pasaulē zināmiem orķestriem, kā "Akademy of St. Martin in the Fields", "Symphonic Orchestra of Basel", "Riga Chamber Orchestra" u.c. Kopš 2006. gada viņš kopā ar jauno pianisti Akani Matsumuru spēlējis Latvijā, Šveicē, Vācijā, Francijā, Portugālē, Kiprā, Dienvidkorejā un Japānā. Piedalījušies un uzvarējuši daudzos starptautiskos konkursos. 2008. gadā ar koncerta diplomu beidzis Bāzeles mūzikas akadēmiju, kur vēl arvien turpina papildināt savas zināšanas.

Akane Matsumura arī turpina mācīties Bāzeles mūzikas akadēmijā. Viņa savas pianistes gaitas sākusi 4 gadu vecumā Japānā, 1999. gadā beigusi Tokio Mūzikas un mākslas universitātei pievienoto mūzikas vidusskolu un vēlāk Džuljarda mūzikas skolu (Julliard School of Music) Ņujorkā, kur ieguvusi bakalaura gradu. Mācījusies pie pianista Herberta Stesina (Herbert Stessin), tagad strādā ar prof. Etikeru (Oetiker).

13. decembra koncertu, kas notika Mineapoles un St. Paulas latviešu baznīcas telpās, mākslinieki iesāka ar Bēthovena WoO 46 - 7 variācijas no "Bei Maennern, welche Liebe fuehlen", rakstītu čellam un klavierēm, pasniedzot to skaidrā, klasiskā izpildījumā. Tad Akane Matsumura nospēlēja pirmo no Franča Šūberta (Franz Schubert) "Drei Klavierstuecke, D.946", demonstrējot precīzu un iejūtīgu sniegumu. Pirmās daļas turpinājumā bija iekļauta pazīstama un iemīļota liriska mūzika rakstīta čellam un klavierēm: St.Sāna (Saint-Saens) "Gulbis", Guno (Gounod) "Ave Maria", Šostakoviča (Shostakovich) "Romance"; darbi, ko izpildot, čellists kopā ar pianisti uzrādīja lielisku toni un brīnišķīgu spēju to niansēt. Savīlņojoši un pacilājoši nospēlēts Šūmaņa (Schumann) "Adagio and Allegro Op.70" noslēdza koncerta pirmo daļu.

Otro daļu ievadīja divi latviešu komponista Jāzepa Mediņa darbi - "Romance" un "Balāde", kam sekoja viņa brāļa Jāņa Mediņa "Ārija". Klausoties Jāzepa Mediņa kompozīcijas bija jādomā par Rachmāņinovu (Rachmaninoff), bet "Ārija" ar savu romantismu un brīnišķīgi plūstošām rindām atmiņā sasaucās ar St. Sānu (Saint-Saens).

Spēlējot nākamo gabalu - Mesiāna (Messiaen) "20 sveicienu Jēzus bērniņam" (20 Regards sur l'enfant Jesus: XIII.Noel) - Akane Matsumura pilnīgi mainīja koncerta gaisotni: šis 20tā gadsimta darbs ir varens, pilns disonances, un pianiste to pasniedza skaidri un spēcīgi, paužot savīlņojumu un ritmisku vitālītāti. Mārcis Kuplais turpināja programmu ar vēl vienu 20tā gadsimta darbu - Majuzumi (Mayuzumi) "Bunraku" čello sōlo - kur parādījās netradicionālas pieejas un iespējas instrumenta stīgu izmantošanai. Tas bija interesants un ļoti vēlams ieskats citā mūzikas pasaulē, kā arī apliecinājums vēl vienai Kuplā virtuozitātes šķautnei. Koncertu noslēdza arī virtuozī izpildītais Davidova (Davidoff) "Pie strūklakas", kam pēc ilgiem aplausiem sekoja piedeva - Jāzepa Mediņa "Mazā serenāde".

Šis bija lielisks ievads Latviešu koncertapvienības Minesotā 2009.-10. sezonai.

Guna Kalmīte Skujiņa.

Goda diploma un atzinības rakstu saņēmēji 18. novembra aktā Mineapolē.

No kreisās: Mārtiņš Sausiņš, PBLA priekšsēdis; Lizbete Upīte, PBLA Kultūras fonda goda diploms par grāmatu *Latvian Mittens*; Dr. Aina Dravniece, pieņēma Dr. Guntai Rozentālei piešķirto ALAs atzinības rakstu; Andris Straumanis, PBLA Kultūras fonda atzinības raksts par interneta programmu "Latvians on Line"; Ilga Dulbe, Inta Grāvīte, Valdis Miķelsons un māc. Maija Cepure-Zemmele saņēma ALAs atzinības rakstus par darbošanos latviešu sabiedrības labā; Visvaris Ģīga, ALAs valdes loceklis. Iztrūkst Ingridas Otto.

###

PATEICĪBAS

###

Sirsnīgs paldies draudzes čeklajiem locekļiem par svētku veltēm: piparkūkām, Baznīcas gada grāmatu un adresu grāmatiņu. Aina Dravniece.

Jo mīļš paldies Dāmu saimei un jauniešiem par svētku sveicieniem un laba vēlējumiem! Rita Drone.

No sirds pateicos par ļoti skaisto kartiņu, vēlējumiem un N. Ginteres dzejas vārdiem manā dzimšanas dienā. Paldies Skaidrītei Štolcerei par rakstišanu. Tāpat daudz paldies par Baznīcas gada grāmatu un adresu grāmatu, kuŗas man pasniedza Ilze Grotāne.

Lai Dievs jums visiem palīdz un svētī Kristus bērniņa dzimšanas svētkos un nākamajā gadā. Pateicībā, Irma Miķelsone.

Vēlos izteikt sirsnīgu paldies Skaidrītei Štolcerei un Mineapoles-St.Paulas latviešu ev. lut. draudzes dāmu saimei, kā arī Mildai Beņislavskai un Minesotas Daugavas Vanagu apvienībai par apsveikumu manā dzimšanas dienā. Visvaldis Nagobads.

Sirsnīgi pateicos par Svētrīta Zvaniem! Lasot, arvien priecājos par jūsu draudzes svētīgo un daudzpusīgo darbu un kalpošanu Dieva druvā.

Patiesā Kristus draudzībā, Ida N. Rautenšilda.

Pateicos darbīgajām draudzes dāmām par Ziemassvētkos un 2009. gadā parādīto uzmanību, kā arī Ainaī ar Viktoru par manu aprūpi. Paldies dāmu kopai par 2010. gada Baznīcas gada grāmatu. Natālais Videnieks.

###

SLUDINĀJUMI

###

Mājaslapa latviešiem Minesotā! ar sekojošu adresi:

<web.mac.com/latviansinminnesota>

(Tā kā šis ir "Mac" produkts, tad nevar lietot parasto <www.>, bet tajā vietā ir jāšāk ar <web.mac.com/>)

Tiklotājs Jānis Robiņš <janisro@comcast.net> labprāt pieņem rakstus un paziņojumus, īpaši PDF formatā.

Varu jums palīdzēt **MĀJU PIRKŠANĀ** vai **PĀRDOŠANĀ!**

To daru visā Dvīņu pilsētu rajonā vairāk nekā 25 gadus.

Ar jautājumiem, lūdzu zvaniet katrā laikā: MĀRIS KURMIS - Counselor Realty - 612-558-6784 (mob.), 952-476-1832 (mājās).

Visi dzer tēju... City Pages 2008 atbalvoja "***LaSociete du The***" kā labāko tējas veikalu Dvīņu pilsētās.

Šis tējas veikals jau pastāv četrpadsmit gadus - piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tēju šķirnes - baltās un zaļās tējas, pouchong un oolong tējas, pu-erh tējas un daudzas citas. **Tur ir galdiņi**, kur baudīt šīs daudzās un dažādās tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals ir atvērts no pirmdienas līdz piektdienai no plkst.12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 18:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieks **Tony Ruggiero** un **Božena Dimants**.

Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

Adrese - 2708 Lyndale Ave. So., Mineapolē 55408, www.Teashop.us; tālr. 612-871-5148.

Izkārtoju mājas izpārdošanu (*Estate Sales*).

Vai Jūs pārceļaties, vai jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem, utt.? **Es varu Jums palīdzēt.**

- * Izšķiroju mantas (sazinoties ar ģimeni) - ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
- * Sakārtoju mantas pārdošanai. * Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
- * Vadu pārdošanu/*Estate Sale*. (Aizvedu palikušās mantas uz labdarības org.).

Maija Zaeska: 763-972-2521 (mājās); **952-454-4172** (kabatas tālr.);
zaeska@frontiernet.net

*** Draudzes e-pasta adrese: mndraudze@gmail.com

*** Draudzes mājas lapa: www.mndraudze.org

Draudzes darbinieku KANCELEJAS STUNDAS

Otrdienās - darbvede Elga Pone, 10:00-14:00 dienā.

Trešdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
kasieris Visvaris Ģiga, 10:00-14:00.

Ceturtdienās - māc. Maija Cepure-Zemmele, 10:00-13:00 dienā. -
darbvede Elga Pone, 10:00-14:00.

Draudzes kanceleja: 612-722-4622. Mācītājas kanceleja: 612-722-0174; mājā: 763-546-8178.

Ja vēlaties runāt ar māc. Maiju Cepuri-Zemmeli, tad lūdzu zvaniet uz viņas mājām
763-546-8178, vai ja ir vēlēšanās satikties, tad sazvanoties tādu var izkārtot.

Draudzes locekļus, kuŗi vēlētos mācītāju satikt runas stundu laikā, lūdzam pirms izbraukšanas zvanīt uz baznīcas kanceleju. Iespējams, ka neparedzētu apstākļu dēļ mācītāja ir izbraukusi. Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (augšējais zvans-augšējam stāvam, apakšējais zvans-lejas stāvam)

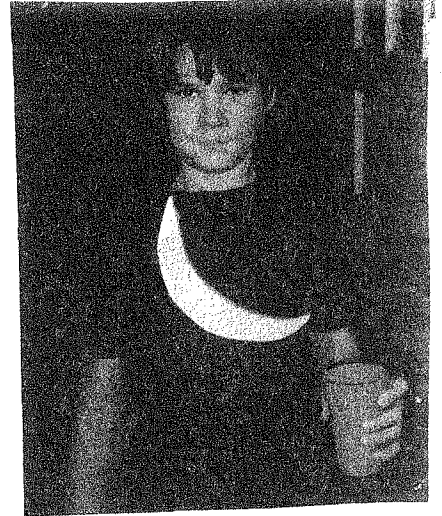
Mineapoles Latviešu skolā 7. novembrī svinēja Mārtiņus.

Latviešu skola bija pārvērtusies. Ikdienā redzamo bērnu un vecāku vietā bija ieradušies dažādi meža dzīvnieki, kukainiši, mājas dzīvnieki un dažādi interesanti un jocīgi ļaudis. Viss jautrais bars ar lielu troksni devās kopīgās dziesmās un rotaļās. Pēc kārtīgas izdanco-šanās un rotaļām bija laiks mēroties spēkiem čiekuru un maisiņu dzišanā-vārtos. Pārējiem bija iespēja izrotāt kļavu lapas un uztaisīt Mārtiņu gaili. Bērni strādāja ļoti citīgi, drīz vien varēja aplūkot interesantos gailišus un daudzveidīgās kļavu lapas. Pēc kārtīga darba, visi kopīgi nodziedāja lūgšanu un visi tika mīļi aicināti pie bagātīgā galda.

Tur nu gan bija visādi brīnumi un ļoti garšīgi gardumi. Viss garšoja gan lielajiem, gan mazajiem Mārtiņbērniem. Kad visi bija mazliet iestiprinājušies, varējām noklausīties dažādos ticējumos par Mārtiņiem.

Šogad mums bija pirmā dabas materiālu un dārzeņu izstāde. Sanāca interesants pulciņš ar brīnumainiem veidojumiem. Pēc jaukās pēcpusdienas varējām droši teikt, ka Mārtiņus ieskandinājām, nu varam gaidīt Ziemas saulgriežus.

Liels paldies visām čaklajām rokām par gardo mielastu, telpu kārtošānu, trauku mazgāšanu un jautrības uzturēšanu.

Laura Viksnīga

Māra Treiberģa

Maris Kubes

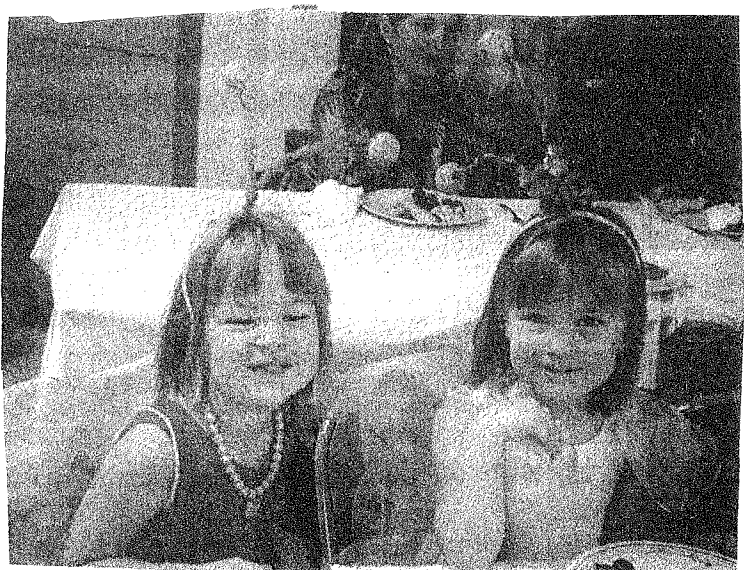
SRIJANTREBERĢE

Marlēna Ramane

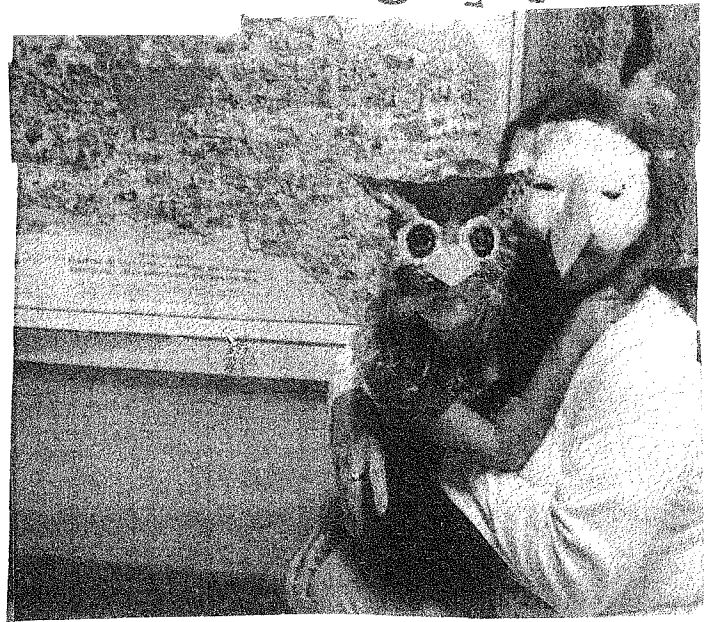
DAIENA ROZE

Katrina un Laima Dingley

INGRIDA UN HELM DAVES

Church Services and Calendar of Events.

January -

- Sunday, 3rd - 11:00 AM - New Year's Church Service with Holy Communion and address to children.* Fellowship and discussion about University of Latvia's stipend fund follows the service.
- Sunday, 10th - 11:00 AM - Epiphany Church Service. Fellowship after the service with program about our church's mission in India.
- Sunday, 17th - 11:00 AM - Church Service commemorating "Barricade Days" in Latvia in 1991. Fellowship after the service.
- Sunday, 24th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion.
Fellowship after the service with talk by Māris Bergmanis.
1:00 PM - Annual meeting of LOAM (Latvian Organization Association of Minnesota); at the church.
- Sunday, 31st - 11:00 AM - Church Service.
Hunter's and fishermen's Dinner after the service (all proceeds will be sent to Gārzers).
1:00 PM - Latvian School "Draudzīgā aicinājuma" program;
Baked goods for sale after program - at the church.

February -

- Saturday, 6th - 12:00 - 7:00 PM - Exhibit - photos by Valdis Miķelsons;
4:00 PM - Lecture by Pastor Gundega Puidza; \$5.00 - at the church.
- Sunday, 7th - 11:00 AM - Church Service with Holy Communion (sermon by guest Pastor Gundega Puidza from Chicago) and address to children.*
Photo exhibit open 10 AM - 3 PM..

*Sunday school with teacher Laila Švalbe.
